

நடையியல் நோக்கில் பாதுகை சிறுகதைத் தொகுதி

நிவேதிகா.இ, சிவராணி.சி

rasanniksha@gmail.com, srisatkunarajahs@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மொழியியலின் ஒரு பிரிவாக நடையியல் காணப்படுகிறது. ஓர் இலக்கியப் படைப்பின் வடிவம், கருத்து ஆகிய இரண்டிற்குமிடையே காணப்படும் உறவினை ஆராய்ந்து விளக்கிச் செல்வதை நோக்கமாகக் கொண்டதே நடையியலாகும். இதனடிப்படையில் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் 1962 இல் வெளியிட்ட ஈழத்து சிறுகதைத் தொகுதி இலக்கியமாக பாதுகை சிறுகதைத் தொகுதி காணப்படுகிறது. இதில் இடம்பெற்றுள்ள சிறுகதைகளாக பாதுகை, நகரத்தின் நிழல், தாளக்காவடி, பாபச்சலுகை, மனத்தத்துவம், மிருகத்தனம், குறளி வித்தை, கைவண்டி, சவாரி, வாய்க்கரிசி, காகிதக்காடு முதலான பதினொரு சிறுகதைகள் காணப்படுகின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பெருமைகள், சிறுமைகள், ஆசைகள், நிராசைகள், போராட்டங்கள், சாதி அடக்குமுறை கட்டுப்பாடுகள், மனித விழுமியங்கள், உறவுகளின் முக்கியத்துவம் போன்றவற்றைக் கதைப் பொருளாகக் கொண்டு அவற்றை வெளிப்படுத்துவதாக இச் சிறுகதைத் தொகுதி அமைந்துள்ளது. மொழியியல் அடிப்படையில் எந்த ஒரு இலக்கிய படைப்பினையும் ஆராயும் போது அதில் கையாளப்பட்டுள்ள மொழியியல் சார்ந்த உத்தி முறைகளையும் மொழியியல் சாராத உத்தி முறைகளையும் வெளிக்கொணர்வது அவசியமாகும். அவ்வகையில் இவ்வாய்வானது டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் பாதுகைச் சிறுகதைத் தொகுதியின் கருப்பொருளை வெளிப்படுத்தும் போது மொழியியல் சார்ந்த மொழியியல் சாராத உத்திமுறைகளை எவ்வாறு கையாண்டுள்ளார் என்பதும் அதன் மூலம் டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்கேயுரிய அவரது தனித்துவம் மிக்க மொழி நடையியல், மொழியாற்றல் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துவதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். இவ்வாய்விற்கான ஆய்வு முறையியலாக விபரண ஆய்வு முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. முதல் நிலைதரவாக பாதுகைச் சிறுகதைத் தொகுதியும் இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளாக நடையியல் சார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள், புத்தகங்கள் என்பவற்றிலிருந்தும் பெறப்பட்டு இவ்வாய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின்படி மொழியியல் கூறுகளும் நடையியல் உத்தி முறைகளும் தெளிவாக வகைப்படுத்தப்பட்டு நடையியல் நோக்கில் முடிவுகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

திறவுச்சொற்கள்: பாதுகைச் சிறுகதைத் தொகுதி, மொழியியல், நடையியல், உத்தி முறைகள், இலக்கிய ஆய்வு

அறிமுகம்

மனிதன் தனது எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், கருத்துக்கள், விருப்பு வெறுப்புக்கள் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்கு பயன்படுத்தும் ஊடகமே மொழி ஆகும். இலக்கிய உருவாக்கத்தில் மொழி நடைக்கு முக்கிய இடம் வழங்கப்படுகிறது. படைப்பிலக்கியங்களின் மொழி நடையிலிருந்து எழுத்தாளனது தனித்துவத்தை பூரணமாக அறிந்துகொள்ளலாம். நடை என்பது முடிந்தளவு சிறப்பாக ஒருவன் தன் எண்ணத்தைப் புலனாக்கும் நிலை என்றும் ஒருவன் எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் சொற்களால் புலனாக்கும் முறை என்றும் உள்ளத்தின் குரல் என்றும் (சுந்தரமூர்த்தி, இ. 1993) கூறுகிறார். நடையியல் பற்றி நீதிவாணன், ஜெ.(1979) அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “கரு, உரு ஆகியவற்றிற்கிடையே உறவு எத்தகைய உத்திகளால் பிணைக்கப்படுகின்றதோ அவ் உத்திகளின் ஒட்டு மொத்தத்தை மொழி நடைக் கூறுகளாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம்”. எனவே எந்தவொரு படைப்பாளனும் ஒரு படைப்பினை உருவாக்கும் போது தனக் கென்ற பாணியைக் கொண்டிருப்பான். இதனையே இப்படைப்பின் நடை என்று வரையறுக்கலாம். இலகுவான எளிய சொற்களைக் கையாள்வதனால் மட்டும் பொருள் விளக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட முடியாது. உருபன் அமைப்பு, வாக்கிய அமைப்பு என்பவற்றிலும் இவ் எளிமை இடம் பெறும் போதுதான் எல்லோராலும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய எளிமையான நடை உருவாகும். நடை என்பதன் ஆங்கில வடிவமான style என்பது stilus என்ற இலத்தீன் சொல்லிலிருந்து தோன்றியதாகும். இந் நடை பற்றி ஆராயும் மொழியியலின் ஒரு பிரிவே நடையியல் ஆகும். படைப்பிற்கு படைப்பு நடையமைப்பு வேறுபடுகின்ற அதே நேரம் அதில் கையாளப்படும் உத்தி

முறைகளும் வேறுபடுகின்றன. இத் தன்மை சிறுகதைகளுக்கும் பொருந்தும். டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் மல்லிகை சஞ்சிகை 1966ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு நாற்பத்தெட்டு வருடங்களாக தொடர்ந்து பதிப்பித்து நானூற்றியொரு இதழ்களை சிறப்பான முறையில் வெளியிட்டு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றியவராகக் காணப்படுகின்றார். மேலும் இவர் சஞ்சிகைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் என பல இலக்கியப் படைப்புக்களைப் படைத்துள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் ஐந்து சிறுகதைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் எமது ஆய்விற் குட்பட்டதாக பாதுகைச் சிறுகதைத் தொகுதி காணப்படுகின்றது.

டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் இலக்கியத்தைப் பற்றி, சிறுகதைத் துறையைப் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். கலையில் எளிமை வேண்டும் அது மக்களுக்குப் புரிய வேண்டும் பயன்பட வேண்டும் அதிலும் இலக்கியக் கலையில் இவை மிக மிக முக்கியம் (டொமினிக் ஜீவா, 1996) என்றும் தினசரி வாழ்க்கையில் நாம் காணும் மனிதர்கள் தங்கள் நெஞ்சகத்தே ஆயிர மாயிரம் ஆசைகளையும் விருப்பங்களையும் உணர்வுகளையும் புதைத்து வைத்த வண்ணம் நடமாடித் திரிகின்றனர். அவர்களது மனிதத் தன்மை, உணர்ச்சி, பெருமூச்சு, அபிலாஷை ஆகியவற்றில் ஓர் அடிப்படை ஒருமைப்பாடு காண உழைப்பதே என் விருப்பம். அதற்காகவே எனது பாத்திரங்கள் படைக்கப்படுகின்றன (டொமினிக் ஜீவா, 1979) என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். பாதுகையின் கதாநாயகன் முத்து முகமது செருப்பு தைக்கும் சாதாரண தொழிலாளி. ஜீவாவின் நீண்டகால நண்பன். அதுமட்டுமன்றி நண்பனை கதையில் பாத்திரமாக்கி வாசகர்கள் மத்தியில்

நடமாடவிட்டுள்ளார். மேலும் பாதுகையில் இடம்பெறும் கதாப்பாத்திரங்களைப் பற்றி அவர் பின்வருமாறு அறிமுகப்படுத்துகின்றார். கொக்குவில்லில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்தின் இதய நாடியை நோக்கி இருளில் நடந்து வருகிறது ஓர் உருவம் யாழ்ப்பாணத்தின் ரெயில்வே நிலையத்திலிருந்து தாரிட்ட சாலையில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது இன்னோர் உருவம் கஸ்தூரியார் வீதியிலே கடையொன்றில் இருந்து கொண்டு, செருப் புத்தைத்து, வாழ்க்கையுடன் போராடிக்கொண்டிருக்கிறது ஒரு பாத்திரம் விக்டோரியா வீதி வழியாக கைவண்டியை தள்ளிக் கொண்டே மனிதச் சிக்கலைத் தீர்க்க வழி சொல்லிக் கொடுக்கின்றது பிறிதோர் பாத்திரம் பிண ஊர்வலத்தின் பின்னே தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றது பிறிதோர் பாத்திரம் இன்னும் சில பல பாத்திரங்கள் வாயிலாக கதையை நகர்த்திச் செல்கின்றார். பாதுகை சிறுகதை, இலக்கியத்திற்கான சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அந்தவகையில் இச்சிறுகதை தொகுதியில் கையாளப்பட்டுள்ள மொழியியல் சார்ந்த மற்றும் மொழியியல் சாரா உத்தி முறைகள் நடைபிடி நோக்கில் பின்வருமாறு ஆராயப்படுகின்றன.

கதாப்பாத்திரங்களைப் பற்றி அவர் பின்வருமாறு அறிமுகப்படுத்துகின்றார். கொக்குவில்லில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்தின் இதய நாடியை நோக்கி இருளில் நடந்து வருகிறது ஓர் உருவம் யாழ்ப்பாணத்தின் ரெயில்வே நிலையத்திலிருந்து தாரிட்ட சாலையில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது இன்னோர் உருவம் கஸ்தூரியார் வீதியிலே கடையொன்றில் இருந்து கொண்டு, செருப் புத்தைத்து, வாழ்க்கையுடன் போராடிக்கொண்டிருக்கிறது ஒரு பாத்திரம் விக்டோரியா வீதி வழியாக கைவண்டியை தள்ளிக் கொண்டே மனிதச் சிக்கலைத்

தீர்க்க வழி சொல்லிக் கொடுக்கின்றது பிறிதோர் பாத்திரம் பிண ஊர்வலத்தின் பின்னே தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றது பிறிதோர் பாத்திரம் இன்னும் சில பல பாத்திரங்கள் வாயிலாக கதையை நகர்த்திச் செல்கின்றார். பாதுகை சிறுகதை, இலக்கியத்திற்கான சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அந்தவகையில் இச்சிறுகதை தொகுதியில் கையாளப்பட்டுள்ள மொழியியல் சார்ந்த மற்றும் மொழியியல் சாரா உத்தி முறைகள் நடைபிடி நோக்கில் பின்வருமாறு ஆராயப்படுகின்றன.

மொழியியல் சார்ந்த உத்தி முறைகளாக ஒலி நிலை உத்தி, சொல் நிலை உத்தி, தொடர் நிலை உத்தி போன்றன உத்திகளாக கையாளப்பட்டுள்ளன. ஒரு படைப்பில் ஒலி மற்றும் ஓசை நயத்தை ஏற்படுத்த படைப்பாளனால் கையாளப்படும் மொழிக் கூறுகளை உள்ளடக்கியதே ஒலி நிலை உத்திகளாகும். ஒலிக் குறிப்புச் சொற்கள், இரட்டைக்கிளவி, இனமொழி, எதிர் மொழி போன்ற மொழிக் கூறுகள் இங்கு நடைபிடி உத்திகளாக கையாளப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக

காற்று பலமாக ஹோ... ஹோ... என்று அலறியடித்தது. (பாதுகை.123) அத்துடன் ஒன்று கலந்த ஊங்... ஊங்... அழுகையை (ப.74) ஹோய்... ஹோய் என்று ரஸிக மகா ஜனங்களின் ஓங்கார ஆரவாரம்.(ப.108) இன்னமும் பிசு பிசு வென்று மழை தாறிக் கொண்டிருந்தது. (ப.84)

சிரிப்புச் சிதறிய வாயைத் திறந்து தமக்குள் தாமே குசுகுசுத்தனர். (ப.19) அவள் மனம் பட படவென்று அடித்தது (ப.66) ஏதாவது காரகீர் குறுக்கே மறுக்கே வந்துட்டால் (ப.19)

பக்கத்து வீட்டு முருகரம்மான் மேல் மூச்சு கீழ் மூச்சு வாங்கக் கந்தோருக்கு ஓடோடி வந்தார். (ப.101)

நான் சொல்ல வந்ததைச் சொல்லுறன்.
பேந்து எதுக்கும் ஒளிப்பு மறைப்பாகச்
சொல்லிப் போட்டன் என்ற குறை வரக்
கூடாது. (ப.103)

சிறு தோட்டம் மப்பும் மந்தாரமும்
கவிந்து முகில்கள் கூரையிட்டிருக்
கின்றன. (ப.123)

அவன் தலை அங்குமிங்கும் ஆடி
அசைந்து மறுப்புத் தெரிவித்தது. (ப.30)

ஒலி நிலைக் கூறுகள் சம்பவம் நடந்த
இடத்திற்கே வாசகர்களை அழைத்துச்
செல்லும் ஆற்றல் படைத்தவையாகும்.
சொற்கள் கதாபாத்திரங்களின் செயல்களை
விளக்கவும் நிகழ்ச்சிகளை விபரிக்கவும்
இன்றியமையாதவையாகும். படைப்பாளன்
சொற்களை உரிய முறையில் உரிய
வீச்சோடு பயன்படுத்துவதும் புதிய புதிய
சொற் சேர்க்கைகளை உருவாக்கி புதிய
பொருளில் பயன்படுத்தி மொழிக்கு வளம்
சேர்ப்பதும் சொல்லாட்சித் திறனாகக்
கருதப்படும். எடுத்துக்காட்டாக

என்னடா, புதுநாணயமாய்க் கவலைப்
படுகிறாய்? அவளுக்கு ஒண்டும் வராது.
(ப.82)

இப்பதான் நோக்காடு எழும்பி இருக்கு
ராவைக்கோ, நாளைக்கோ தெரியாது.
(ப.80)

ஒண்டுக்கும் பயமில்லை, நாங்க என்ன
புள்ளையைப் பீச்சாங்குழல் வைச்சா
எடுக்கிறது? (ப.80)

மேற்குரி வெளிச்சம் இப்படித்தான்
அடிக்கடி அவிந்து அவிந்து எரியும். (ப.83)
பிலாக்கண ராகம் இருளைக் கிழித்துக்
கொண்டு சென்றது. (ப.109)

மேற்கு மூலை இறப் பிலிருந்து
பல்லியொன்று சொல்லிற்று. (ப.82)

கருங்காலி உடம்பு, வாட்டசாட்டமான
மேனி, காரகீர், தலையை கிலையை,
மெழுகு உள்ளம், படிமானப் பேச்சு.

பாதுகை சிறுகதையில் யாழ்ப்பாணப்

பிரதேச வழக்குச் சொற்களும் அம்
மக்களின் இயல்பான பேச்சு வழக்குகளும்
வருவதன் மூலம் பாமரரும் விளங்கிக்
கொள்ளும் வகையில் எளிய நடையில்
அமைந்துள்ளது. மேலும் இங்கு பிற
மொழிச் சொற்கள் பரவலாகக் கையாளப்
பட்டுள்ளன.

பூட்ஸ் இரண்டிற்கும் பாலிஸ் பண்ணி
(ப.26)

மேஸ்தர் உடைகள் எல்லாம் வாஸிட்டிப்
பக்கம் தான் ஆனந்தத் தாண்டவம்
ஆடுவது வழக்கம். (ப.43)

ஜஸே இந்தப் பாஷைப் புரொப்ளத்தை
யூ.என். ஓ ஒண்டு தான் சோல்ப் பண்ணும்.
இங்க பார்லிமெண்டாலே ஒண்டும
முடியாது. (ப.41)

கறுப்புக் கபடின் லோங்ஸ் அணிந்து,
அதற்கேற்ற டாம் கோட் புஷ்சேட் போட்டு
சிகரெட் வாயுடன் ஜே.எஸ்.ஸி படிப்பு,
மைனர் பார்வை, தாஸ் பூஸ் இங்கிலீசுடன்
காட்சி தரும் ரோட்டோர ரோமியோக்கள்.
(ப.57)

என் கண்கள் அவருடைய சம்பாஷணை
அபிநயத்தில் மேய, டமிலர்களின் உச்சஸ்
தாயிப் பேச்சு சுவாரஸ்யமாக இருக்கின்றது.
(ப.41)

சுபயோக சுபமுகூர்த்தத்தில் சமய ஆசாரங்
களுடன் வழுவாது. (ப.87)

ஏதோ பரஸ்பரப் பேச்சு, பேச்சு சுவாரஸ்ய
மாகவும் தமாஷாகவும் இருக்கிறது. (ப.129)

பாதுகையில் ஆங்கிலச் சொற்களும் ஏனைய
மொழிச் சொற்களும் இடையிடையே
காணப்படுகின்றன. இப் போக்கு பிரதேச
மக்களால் சில சமயங்களில் சாதாரண
மாகப் பயன்படுத்தப்படுபவையாகவும்
காணப்படுகின்றன. கதை சொல்கின்ற
போக்கில் பிறமொழிச் சொற்கள் இடத்
திற்குத் தகுந்தாற்போலப் பயன்படுத்தப்
பட்டுள்ளன. மேலும் பட்டப் பெயர்கள்,
சிறப்புப் பெயர்களும் இங்கு பயன்படுத்தப்

பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக
 சுருளி சுந்தரம், சவாரிச் சரவணை,
 பாஞ்சான் செல்லையைன், அடிச்சக்கைச்
 சிவகுரு, குழறி ஆறுமுகம், சண்டியன்
 சங்கரப்பிள்ளை, தாளக் காவடி வைத்தி,
 புளுகன் சின்னத்தம்பி எனவும் சவாரி
 என்ற சிறுகதையில் வரும் மாட்டு வண்டிச்
 சவாரியில் பங்கேற்கும் மாடுகளுக்கும்
 பின் வருமாறு இட அடிப்படையில்
 பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

அளவெட்டிச் செங்காரி, சுதுமலை மா
 வெள்ளையன், கட்டப்பிராய் சுவலையன்
 சோடி, கைதடிச் சுட்டியன்கள், உணாவில்
 கொடிச்சிவாலன், ஊரெழுக்கிடாய்க்
 கொம்பன், சரவணையின்ரை சந்தனக்
 கழுக்கன்கள், சுருளியின்ரை கடல் அலைச்
 சோடியன் என யாழ்ப்பாணப் பிரதேச
 வழக்கைப் பாத்திரங்கள் வாயிலாக
 யதார்த்தமாகத் தனது படைப்பின் மூலம்
 எளிய நடையில் வெளிக் கொண்டு
 வந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு அடிப்படையாகத்
 தொடர் நிலை உத்திகள் அமைவதால்
 படைப்பாளர்கள் அவ்வமைப்பை உத்தி
 முறையினுள் முக்கியம் வாய்ந்ததாகக்
 கருதுகின்றனர். நீண்ட தொடர், சிறிய
 தொடர் என்று அவை அமைகின்றன. நீண்ட
 தொடர்கள் பொதுவாக கதையோட்டத்
 திற்கும் சிறிய தொடர்கள் பொதுவாக
 கதையை விபரிப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்
 படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக

நேரம் ஊர்ந்து ஊர்ந்து கரைகின்றது.
 (ப.137)

என்னப்பா கொண்டெக்டர் இது பஸ்ஸா?
 கூத்துமேடையா? (ப.43)

உம்மா மேலாணையா குப்பேக்கை எறிஞ்
 சிட்டன். (ப.28)

அம்மான் சுடலைக்குப் போறார் இனித்
 தான் வீடு உருப்படும். (ப.116)

சிறு தொடர்களாக வரும் ஒப்பாரிப் பாடல்

கள் பாதுகை சிறுகதையின் அவலத்தை
 விபரிப்பதாக அமைந்துள்ளது. எடுத்துக்
 காட்டாக

சாத்தாப் பெருங்கதவை - நீர்
 சாத்தி விட்டுப் போனீரோ....

பூட்டாப் பெருங்கதவை நீர்
 பூட்டி வைத்துப் போனீரோ
 வீடு வெளியாச்சே - எங்கட
 வீட்டு முற்றம் பாழாச்சே....

மிளகு பயிராச்சே என்றை அம்மான்
 செல்லரணை - நானாமக்கு
 முழிப்பிருந்தேன் வீணாச்சே (ப.109)

இச் சிறுகதையில் வரும் உரையாடலில் பல
 இடங்களில் மரபுத் தொடர்கள் பயன்
 படுத்தப்பட்டுள்ளமையானது பிரதேச பேச்சு
 வழக்கை வாசிக்கும் போது ஒரு வித
 இன்பத்தை கொடுப்பதாகவும் தொன்மையை
 உணர்த்துவதாகவும் காணப்படுகின்றது.
 எடுத்துக்காட்டாக

இத்தினையாவது பக்கத்திலே இன்ன
 இன்ன எழுதி இருக்கிறது என்ற செய்திகள்
 எல்லாம் தண்ணி பட்ட பாடு. (ப.40)

வெண்கலக் கடைக்குள் யானை புருந்தது
 போல நான் உங்கள் நட்புத் தொடர்பில்
 எக்கச்சக்கமாக புருந்து விட்டேனே. (ப.58)
 மனத்தத்துவத்தை கைகழுவி விட்டுட்டன்.
 (ப.65)

பருவம் தப்பிப் பிடித்த வம்புப் பிஞ்சுகள்.
 (ப.124)

பழமொழிகள், மரபுத்தொடர்கள் எல்லாம்
 பண்பாட்டுச் செல்வங்களாகத் திகழ்கின்றன.
 அவற்றை படைப்பில் வாசிக்கும் போது
 கருத்தை இலகுவாகப் புரியவும் தெளிவு
 பெறவும் முடிகின்றது.

என்றை பெயரைச் சொல்லத்தான்
 வேண்டுமா? ஊரைச் சொன்னாலும் பேரைச்
 சொல்லாதே. (ப.38)

நீரடிச்சு நீர் விலகுமாம்மா? என்ன
 இருந்தாலும் ஒரே குடலுக்கை கிடந்த
 சகோதரம். (ப.92)

ஆக்கப் பொறுத்த உனக்கு ஆறப் பொறுக்க முடியவில்லையே. (ப.125)

அவரால் அறிவிக்கப்பட்டு விட்ட மீன் கரஞ்சாலும் ஆணத்துக்கை தானேயம்மா. (ப.94)

ஆறிப் போன பழங்கஞ்சி விசயம். (ப.39)
யார் யார் நடக்கிற படம், எந்த எந்தத் தியேட்டருக்கு வருகிறது, எத்தனை எத்தனை பாடல்கள், இன்ன இன்ன படங்களில் இருக்கின்றன, இன்ன இன்னார் இன்ன பாட்டுக்களைப் பாடியிருக்கின்றனர். (ப.39)

மேலும் சமூக விலக்குத் தொடராக பின்வருவன காணப்படுகின்றன.

கிழட்டுச் சனியன்! அறனை பேந்த கொத்திப் பிசாசு! மூலையிலே முடங்கிக் கிடக்காமல் வீட்டிலே கொள்ளி வைச்சுத் திரியுது! இந்த வீட்டுக்கு இதுதான் சத்து ராதி! என்ற ஏச்சுக்களால் நொந்து போன உள்ளம். (ப.115)

படைப்பில் துக்கம், கவலை, ஏக்கம், வெறுப்பு, அதிகாரம் போன்ற உணர்ச்சிகளை உணர்வு பூர்வமாக வெளிப்படுத்த இவ் உத்தி முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சொற்களை அசைகளாகப் பிரித்து அவ் அசைகளுக்கிடையே இடைவெளியை விட்டு இசை நீட்சியை உணர்த்துவதும் படைப் பாளரின் ஒரு உத்திமுறையாகும். (ராஜ நாராயணன், கி. 1991). அவ்வகையில் இங்கு சொற்களுக்கிடையே புள்ளிகள் இட்டும் சொல்லில் வரும் ஒரு மெய்யொலியையோ அல்லது உயிரொலியையோ நீட்டி இசை நீட்சியை உணரச் செய்துள்ளார். எடுத்துக் காட்டாக

நல்....ல பிள்ளை

குத்...து தாங்க முடியலை. (ப.79)

எணை....ய் ஆச்சி (ப.79)

இச் சிறுகதைத் தொகுதியில் பிரதேச பேச்சு வழக்கிலிருந்து தற்போது வழக்கிழந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் சொற்களைக்

கையாண்டுள்ளமையானது வழக்கின் தொன்மையை காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக

ஆணம் - குழம்பு

ஏறக்கம் - சண்டை

பீச்சாங்குழல் - சத்தம் எழுப்பும் குழல்

சேமம் - சுகம்

பஞ்சைகள் - சிறுமைத்தனம்

குத்தியங்குத்தி - குழப்படி

பிலாக்கணம் - துக்க ஒலி

திடுக்கூறு - திடீரென

சொப்பனம் - கனவு

ருசுவான - நிரூபிக்கப்படல்

அனுபோகம் - அனுபவம்

ஊரளப்பு - ஊர்ப்புதினம்

பொதுவாக இலக்கியப் படைப்புக்கள் ஒரு அடிப்படை விடயத்தைப் புலப்படுத்துவன வாகக் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில் பாதுகை சிறுகதைத் தொகுதியில் மொழியியல் சாராத நடையியல் உத்தி முறைகளாக கரு, களம், கதைப்பின்னல் போன்றன பின்வருமாறாக அமைகின்றன. இத்தொகுதியில் உள்ள சிறுகதைகளாக பாதுகை, நகரத்தின் நிழல், தாளக் காவடி, பாபச்சலுகை, மனத்தத்துவம், மிருகத் தனம், குறளிவித்தை, கை வண்டி, சவாரி, வாய்க்கரிசி, காகிதக்காடு முதலான பதினொரு சிறுகதைகள் காணப்படுகின்றன. நாளாந்த வாழ்க்கையில் நாம் காணும் மனிதர்கள் அவர்களது ஆசைகளையும் விருப்பங்களையும் உணர்வுகளையும் வெளிக்காட்டாமல் வாழ்கின்றனர். அவர்களது மனிதத்தன்மை, உணர்ச்சி, பெருமூச்சு, விருப்பங்கள் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து கருவாக்கிப் பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டு அவர்கள் மூலமாக கதை பின்னப்பட்டிருக்கின்றது.

இப் பாத்திரங்கள் நானல்ல. நானென்று நம்புகின்றவர்களும் என்னை முற்றாகத் தெரிந்தவர்களும்ல்ல. இப் பாத்திரங்கள்

வாழ்க்கைப் பாதையில் நான் நடந்து சென்று கொண்டிருக்கும் போது சந்தித்தவர்கள் (டொமினிக் ஜீவா. 1979) இச்சிறுகதை தொகுதி எளிமையாக, மக்களுக்குப் புரியும் படியாக இலகு நடையில் அமைந்துள்ளதுடன் மொழி மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் விதமும் மொழியியல் நோக்கிலான உத்திமுறைகளுடாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

இவ்வாறாக பாதுகை சிறுகதைத் தொகுதியில் ஒலி நிலை உத்தி, சொல் நிலை உத்தி, தொடர்நிலை உத்தி, மொழியியல் சாரா உத்தி போன்றன மொழியியல் நோக்கில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய நடையியல் உத்திகளின் பயன்பாடுகளே பாதுகை சிறுகதை மொழி நடையை சிறப்புடையதாகவும் தனித் தன்மையுடையதாகவும் மாற்றியுள்ளது எனக் கூறினால் மிகையாகாது.

உசாத்துணை நூல்கள்

சுந்தரமூர்த்தி, இ. (1993). நடையியல் சிந்தனைகள். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக்கவுஸ், பிரைவேட் லிமிடெட்.
 டொமினிக் ஜீவா. (1979). பாதுகை. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக்கவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்.
 டொமினிக் ஜீவா. (1996). டொமினிக் ஜீவா சிறுகதைகள். கொழும்பு: மல்லிகைப் பந்தல், கதிரேசன் வீதி.
 நீதிவாணன், ஜெ. (1979). நடையியல். மதுரை: முல்லை வெளியீடு.
 ராஜநாராயணன், கி. (1991). கி. ராஜ நாராயணன் கட்டுரைகள். சென்னை: அகரம் பிரின்டர்ஸ், அன்னம் (பி)லிட்.